

[Korsgaard.]

vilde bevirke, at man ikke fik de Muligheder for Erhverv, som man nu har.

Som sagt, Forslaget som det er vil efter min Mening i sin Virkning betyde, at Erhverv som ellers kunde gaa væsentlig bedre, end de gaar nu, ikke kommer til den Udfoldelse, som jeg kunde ønske dem.

Saa kan der ogsaa blive Spørgsmaal om, hvordan nu disse Skatter er givet, og hvordan i det hele taget det nuværende Ministeriums økonomiske Linie har ligget gennem de 10 Aar, der er gaaet, siden Regeringen kom til Magten. Det første Aar var Balancen paa Finansaaret 336 Mill. Kr., og nu for 1937—38 er den oppe paa 544 Mill. Kr., altsaa godt og vel halvanden Gang saa meget som tidligere. Og ser vi paa Skatterne, er der ogsaa hersket en meget stor Stigning. En ikke uvæsentlig Stigning falder paa de indirekte Skatter, hvad jeg efter Omstændighederne mener er forsvarligt. Den fremkalder naturligvis paa en vis Maade en Nedgang i Forbruget, idet man gør Varen dyrere; men naar samtidig betænkes, at de Varer, det her drejer sig om, dog stort set, i hvert Fald for manges Vedkommende, er Varer, som sundhedsmæssigt kan undværes, og som det maaske endda sundhedsmæssigt vilde være bedre at bruge mindre af, saa synes jeg ikke, der kan være meget store Betænkeligheder paa dette Punkt, og inden for disse Skatter er der jo en 70—80 Mill. Kr. mere, end Tilfældet var før.

For de personlige Skatters Vedkommende vil jeg navnlig hæfte mig ved de senere Aar, hvor vi har haft Merindkomstskatten og Tillægsskatten. I Aaret 1937—38 gav Merindkomstskatten 20,5 Mill. Kr., Tillægsskatten 14,2 Mill. Kr., og den almindelige Skatteforhøjelse, til Nedsættelse af Amtsskatter og hvad det kan være, gav 13,4 Mill. Kr. Tager vi Forslaget for 1938—39, regnes der der med en Indkomst af Merindkomstskatten paa 22 Mill. Kr., af Tillægsskatten paa 13 Mill. Kr. og af den almindelige Skatteforhøjelse paa 12,13 Mill. Kr.

Jeg har allerede sagt, at efter Regnskabstallene er der overhovedet ingen Brug for de Penge, der her er Tale om, og jeg maa af den Grund — og af flere andre naturligvis ogsaa — holde for, at der ingen Mening er i at udskrive Skatten. Ser vi saa paa de to Skatter og skiller den i Tillægsskatten paa den ene Side og Merindkomstskatten paa den anden, er der for mig ingen Tvivl om — jeg har selv personlig været indstillet derpaa —, at saaledes som det gik en Overgang hvor ikke faa Virksomheder tilsyneladende

tjente svimlende Summer paa Grund af Indgreb fra Statens Side, var der en vis Raison i at tage en Merindkomstskat, hvis der var Mulighed for at indskrænke den til disse Virksomheder.

Det viser sig imidlertid, at denne Mulighed var der faktisk ikke, og dermed er den væsentligste Begrundelse for Merindkomstskatten faldet bort.

Og mere og mere urimeligt bliver det efter mine Begreber at have denne Merindkomstskat, jo længere Aarene gaar. Det har ogsaa vist sig i mangfoldige Tilfælde, hvor det efter mine Begreber er urimeligt at tage Merindkomstskat, f. Eks. hvis to gifter sig og derved faar en Merindtægt sammenlignet med visse Sammenligningsaar. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister (*Finansministeren* [V. Buhl]: Det gør vi ikke!). Ja, saa har den højtærede Finansminister ogsaa enkelte gode Handlinger paa sin Samvittighed, og det er kun rart. Men i hvert Fald kan der nævnes mangfoldige Tilfælde, hvor det er urimeligt.

Det kunde kun glæde mig at høre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævne, at han var noget betænkelig ved, at man vilde fastholde det samme Sammenligningsaar, og da jeg har den største Tro paa Disciplinen i det socialdemokratiske Parti, udleder jeg ganske roligt, at naar det ærede Medlem overhovedet tør sige noget saadant, har han faaet Lov til det. Det vil igen sige, at man næsten kan indkassere som givet, at Sammenligningsaarene i hvert Fald flyttes.

Det er ikke alene paa dette specielle Punkt i den almindelige Beskatning, der kommer visse Urimeligheder frem. De kommer i ganske særlig Grad frem over for Skibsfarten. Merindkomstskatten er for Skibsfarten noget, som rammer den paa to Maader. Den rammer igennem de høje Satser for Merindkomstskat, og den rammer igennem det, at udenlandsk Fortjeneste i saa Tilfælde beskattes, hvorimod den ikke beskattes, hvor det drejer sig om Tillægsskat. Jeg er virkelig af den Mening, ogsaa selv om Skibsfarten et Par Aar har haft en Medkonjunktur, at dette Erhverv for hele Landet og ikke mindst i Retning af at skaffe fremmed Valuta betyder saa meget, at det er meget forkert, at man behandler Skibsfarten, som man har gjort det paa dette Omraade. Ogsaa med denne specielle Baggrund mener jeg, at Merindkomstskatten er forkert.

Hvor meget vilde det betyde at slette Merindkomstskatten? Hvis den Opstilling,